

Sumari

| | |
|--|-----|
| Pròleg. Una cançó és un cúmul total de grans emocions | 9 |
| Preàmbul biogràfic. La comunicació amb la música com a com- panya | 13 |
| Introducció | 17 |
| Els inicis: la ràdio i la mama | 21 |
| El tècnic i el locutor | 23 |
| Un locutor súper o un locutor al súper? | 31 |
| Aquí no quedarà ni l'apuntador | 37 |
| Micro platejat i estilitzat | 43 |
| <i>Tú, yo y la radio</i> | 45 |
| Els anys en funció de l'any d'edició dels discos | 49 |
| "En un momento dado" | 53 |
| Manresa. <i>Bages Music</i> | 57 |
| Festival al Congost | 65 |
| Barcelona. <i>Arranca Caspe Street</i> | 71 |
| L'equip i el nom del programa | 75 |
| L'estudi | 79 |
| El full de ruta | 83 |
| A quines hores | 89 |
| Les claus de l'èxit | 93 |
| Elles | 97 |
| Els | 115 |

| | |
|---|-----|
| Els <i>jingles</i> | 131 |
| Els partits de futbol sala. El primer | 139 |
| El segon..... | 147 |
| El tercer partit, el del comiat | 151 |
| Els artistes internacionals..... | 155 |
| Nikka Costa | 177 |
| Viatges per fora | 185 |
| Viatges interiors | 189 |
| Clubs de fans..... | 197 |
| Descobriments i més | 203 |
| Et poso per primera vegada | 211 |
| Cosetes..... | 213 |
| Els de casa | 217 |
| Discoteques..... | 221 |
| Els promotors discogràfics | 225 |
| Epíleg. Amb tot el cor | 231 |
| Els meus setanta | 233 |
| Els meus vuitanta | 239 |
| Els artistes que ara sonarien | 245 |
| Índex onomàstic..... | 247 |

PRÒLEG

Una cançó és un cúmul total de grans emocions

Aquest llibre va d'artistes, discos i cançons. I una cançó és un cúmul total de grans emocions, arrelades al moment en què vius i que et permeten aconseguir encara altres emocions noves. I també tot depèn del que durin en el temps aquestes cançons. Hi ha cançons immortals com “Volare”, “Io che non vivo”, “Only you”... Sempre et regalen emocions boniques. Sense emocions la vida seria àrida i de perfil pla.

Aquest llibre sobre les dècades dels anys setanta i vuitanta em porta multitud de records perquè en el decurs d'aquestes dues dècades vaig voltar molt pel món, moltíssim. Conec bé Catalunya i evidentment tot Espanya. Gràcies a aquells anys puc dir que conec millor Espanya que un espanyol. Espanya va ser la meva primavera artística.

De Barcelona, la capital catalana, recordo la bellesa arquitectònica de Gaudí i la bellesa del mar. Una vegada viatjant en un avió que feia la ruta Roma-Barcelona venint del mar vaig contemplar, abans d'aterrar, tota la ciutat de Barcelona... És una impressió que no oblidaré mai. Val a dir, també, que he conegut tanta gent extraordinària a Barcelona independentment de la seva posició social... He conegut moltes més ciutats de Catalunya: Tossa de Mar, Roses on hi he cantat tres o quatre vegades. He estat, i ho recordo amb afecte, al Castell de Peralada i a la casa de la Platja de Garbet de la família Suqué. També he cantat a Reus, Lleida, he voltat per tot Catalunya i tinc el cor ple de records inesborrables. Catalunya és bonica, bonica, bonica!!!

És curiós que mentre a Itàlia hi havia un gran caos generacional, un gran caos polític i gran caos amb les Brigades Roges, jo vaig viure a

Espanya un període que no s'esborrarà mai de la meua existència humana. Estimo molt Espanya!

Cantar en espanyol m'ha permès està molt present també a l'Amèrica del Sud: Argentina, Mèxic, Veneçuela, Xile, Equador... Com si fos ara, recordo quan vaig cantar al Festival de Viña del Mar, a Xile. Quan estava a punt de cantar va arribar el general Pinochet i tot el seu seguici. Hi havia tota una filera buida reservada per a ells. Em va impressionar molt veure'l entrar vestit de militar. Jo respecto tothom, però que un home en domini un altre no m'està bé, no ho accepto. Per sort existeix la democràcia.

En realitat, va ser una nit meravellosa encara que la premsa a Itàlia només va parlar del fet que vaig cantar davant del dictador quan hi havia cinc mil persones més. Més enllà d'això, també recordo una missa dels artistes, on jo vaig cantar l'"Ave Maria" de Schubert en una església. I feia posar la pell de gallina.

Però parlem també de la indústria discogràfica que ara és morta comparada amb la dels anys seixanta, setanta i vuitanta i fins i tot noranta. Ha estat absorbida per internet. Sortosament, ningú mai no podrà acabar amb la música. Sé que no s'ha de viure de la nostàlgia, però aquell món s'ha reduït al mínim i sento una mica d'enyorança perquè aquella indústria discogràfica era un autèntic motor pel món de la música. Una part del meu cor s'ha quedat en aquells anys. Encara que jo, la veritat, sempre he estat una mica revolucionari amb les companyies discogràfiques perquè em volien tenir com un objecte en les seves mans i jo no ho he volgut mai. Soc artista i no em venc.

Els explico una anècdota menys transcendent que l'ocàs de la indústria discogràfica. Hi havia un local molt popular per fer actuacions a Alacant, el Gallo Rojo, que era molt important als anys seixanta i setanta i que va durar fins als vuitanta. Era habitual en aquells temps cometre la bogeria de fer dobles actuacions en un mateix dia en poblacions diferents. Era l'any 1976. Havíem actuat amb la Romina a Jumilla, que està a la mateixa província d'Alacant, i vàrem arribar a la ciutat d'Alacant a les dues i mitja o tres de la matinada amb un retard considerable. El trànsit a les carreteres era increïble i el propietari del Gallo Rojo estava molt

nerviós i empenyadíssim... La gent fins i tot havia tirat coses a l'escenari... Tot just uns mesos abans s'havia mort per accident a la carretera una cantant espanyola molt estimada, Cecília. Doncs, aleshores, vaig decidir esparracar-me l'americana i entrar com un indigent a l'escenari. Amb la mà alçada. Tot dient: "Senyors, senyores!!! Aquí a Espanya us ha dolgut molt la mort d'una artista que estimàveu molt, Cecília, i la vàreu perdre per culpa de la carretera. I aquesta nit ha estat a punt de passar-nos el mateix a nosaltres dos... però, gràcies a Déu, estem vius. Som a dalt de l'escenari i aquesta nit cantarem per a vosaltres". Ja sé que no era veritat però havia de salvar l'insalvable. El públic estava molt empenyat i amb raó. Em vaig posar a cantar l'"Ave Maria" i tot d'una el públic que estava en contra nostra, es va posar a favor... No ho oblidaré mai. Va ser una petita mentida blanca per salvar-nos.

Aquest és un llibre de ràdio. La ràdio ha estat molt important a la meua carrera i a Espanya he conegut tots els grans: Del Olmo, Gabilondo... el dels bigotis de la tele: l'Íñigo... i també Xarli Diego, l'autor del llibre, que em va fer una entrevista molt divertida amb la Romina al seu programa *Caspe Street* de Ràdio Barcelona.

AL BANO

PREÀMBUL BIOGRÀFIC

La comunicació amb la música com a companya

Ja sé que a la coberta del llibre s'esbossa la trajectòria de Xarli Diego. Però aniré una mica més enllà per agrair-li la seva aportació a la difusió de la música com ens explica en aquest llibre.

És evident que resumir en tan sols unes línies el treball de tota una vida és una tasca pràcticament impossible. Especialment quan es tracta de definir la plural trajectòria de Xarli Diego, que en essència sempre ha fet allò que li apassionava i li apassiona: la comunicació i la música.

En aquells anys la ràdio era el mitjà pel qual bàsicament es difonia la música. Aquells anys en què els vinils eren autèntics tresors que cuidaves como a veritables relíquies que et permetien escoltar cançons i, a més a més, obtenies tota aquella informació que la carpeta et proporcionava.

Xarli va començar als quinze anys a Ràdio Olot, fent entrevistes a tots els personatges reeixits de la música d'aquella època.

Programes com *Tú, yo y la radio*, que a finals dels setanta es retransmetia les tardes dels dissabtes a Ràdio Vic, li va donar l'oportunitat de promocionar artistes com Supertramp, Donna Summer, Boney M i molts altres.

Als vint-i-un anys es ratifica que està en el bon camí i és fitxat per Ràdio Manresa. Des del programa *Bages Music*, en una demostració de força, va sorgir un festival que avui dia molta gent encara recorda. El seu objectiu era correspondre a l'estimació i fidelitat que els seus oients li havien demostrat.

En un viatge de promoció a Manresa va ser quan vàrem establir contacte per primera vegada en una sopar promocional que l'emissora va organitzar i després vaig tornar per participar al Bages Music Festival.

El seu pas per Manresa va ser de dos anys i va acabar a la capital, a Ràdio Barcelona (Cadena SER) on durant cinc anys va conduir *Caspe Street*, que deu el seu nom al carrer Casp.

A Catalunya va ser el programa més escoltat i la referència musical. Aquells temps en què no existia internet i en què s'havien de preparar els programes utilitzant tot l'enginy per posar-lo al servei del programa.

A *Caspe Street* es van viure estrenes mundials com "We kill the world" de Boney M. I sobretot el descobriment espanyol de Nikka Costa. A l'estudi es feien entrevistes als artistes de més anomenada del moment: Eddy Grant, Roger Hodgson de Supertramp, Bonnie Tyler, Claudio Baglioni, Sheena Easton, El Puma, Luis Miguel, Joan Baptista Humet i a grups anglesos com B-52's, Tom Robinson Band i molts altres.

Caspe Street no era un programa exclusivament dedica als fans, però sí que se'ls donava l'oportunitat d'establir un contacte amb els seus artistes en una franja que abastava moltes "famílies musicals" diferents. Des de Mecano, Tequila, Leif Garret, Pecos, Miguel Bosé, etc. a Barón Rojo o AC/DC.

En la seva permanent lluita per innovar Xarli també va organitzar tres partits de futbol sala per als seus oients al Palau Blaugrana, entre radiofonistes i artistes. En aquests partits van participar-hi entre molts altres, José María Cano de Mecano, Bertín Osborne, el seu adorat Joan Baptista Humet (de qui vaig tenir la sort de ser amic i del qual vaig ser, soc i seré fervent i fidel admirador), Pecos... Va haver-hi sacades d'honor com la de Luz Casal, arbitratges como el de Popotxo Ayestarán de la Orquesta Mondragón, etc.

Va ser, també, executiu radiofònic després de tot un periple per la ràdio (adjunt a la direcció de programes de Ràdio Barcelona entre altres càrrecs). Ha estat guionista del programa de TVE *Ahí te quiero ver* amb Rosa Maria Sardà, presentador de TV3, va dirigir dues companyies discogràfiques... És evident la seva inquietud i creativitat.

Ja fa més de vint anys que va crear el seu propi gabinet de comunicació i això li ha permès treballar en diferents àmbits de la política però no solament. Un gabinet allunyat de les multinacionals que li ha possibilitat continuar sent independent.

Com el mateix Xarli s'autodefineix és “un franc tirador, però sense armes”.

PABLO ABRAIRA

Pagès editors

Introducció

No faig res sense música. No sé fer res sense música. Soc així. Treballo amb música sempre que puc i visc amb música. Ja ho deien The Ritchie Family: “Life is music” (La vida és música). És curiós que amb el poc talent que tinc per cantar hagi estat locutor musical, descobridor d’artistes i director de discogràfiques... Bé, la raó és que no soc cantant. Així de senzill. I amb les hores de vol musical que porto afino menys que una gall de Vacarisses cantant *soul* (de petit hi anava a l’estiu).

Aquest llibre me’l devia i us el devia. He volgut compartir bona part de la meva vida, la que d’una manera o altra ha estat vinculada a la música. Ho faig amb el meu estil personal, d’alguna manera el mateix que ja destil·lava al programa *Caspe Street* de Ràdio Barcelona. Crec sincerament que explico coses, que em despullo molt, que opino i que soc jo. No dic res per quedar bé i només em callo alguns noms perquè com deia la meva mare (i la vostra) es diu el pecat però no el pecador. Ai, aquells temps del confessorari! Ara es confessa algú? Jo vaig ser escolà ratapà de l’església Santa Creu de Terrassa. El meu debut davant un micro va ser llegint els evangelis a la parròquia. Paraula de Déu. Us lloem, Senyor. Sensible als assumptes de la feligresia, vaig detectar que alguna jove feligresa sortia per la porta on jo repartia alguna estampeta i no per l’altra. Potser era el principi del club de fans!

Jo he gaudit molt escrivint el llibre perquè he recordat etapes i moments en general molt agraïts i fantàstics de la meva vida. He hagut de fer un gran esforç de memòria, penseu que a les dècades prodigioses (anys setanta i vuitanta) no hi havia ni PC, ni portàtils, ni mòbils. Ras i curt: he hagut d’utilitzar bàsicament el meu disc dur. I això és dur. Per-

què han passat molts anys des d'aquelles dècades. Dècades prodigioses, fantàstiques, meravelloses... perquè la música dels setanta i vuitanta és irrepetible. Artistes de culte, cançons de culte.

Quedi clar que jo he sigut un animador musical. Amb creativitat i sentit de l'humor. Hi ha qui pensa que soc un crític de música, un gran entenedor i expert en música. Soc el que soc: un comunicador que sintonitzava amb els gustos de la gent jove que escoltava la ràdio. Un apassionat de la música. Un comunicador sense manies, que entrevistava des del Fary a Roger Hodgson, la veu, autor i cofundador de Supertramp. Eclecticisme al cent per cent. I és que la situació social i mediàtica en aquells temps, lluny de les especialitzacions, feia que tothom tingués música del seu color, però també tots els colors de la música en el mateix programa. Continuo amb aquell eclecticisme. Escolto de tot: tots els gèneres i totes les procedències. M'encanto amb la música de Bollywood, segueixo el pop-rock català, els èxits comercials del moment al Billboard, la música italiana de sempre i d'ara, la francesa, la portuguesa, la brasilera, l'anglesa... Ja abans escoltava l'egípcia Om Kalsoum que estava bastant lluny de la música comercial de l'època. Explorava... Soc una macedònia. Un poti-poti. Un "tot-i-cap" sense parlar del cap i pota. I he arribat a la conclusió que no hi ha música més bona o dolenta (que també) sinó que hi ha música per a un moment o un altre. Cada moment té una cançó, i la cançó pot ser qualsevol cançó. Jo no em ruboritzo per res.

Possiblement la il·lusió ha estat una de les meves característiques. I aquest llibre em fa il·lusió. Probablement perquè només tinc un epíleg escrit en un llibre que no era meu sinó d'un amic. Però també perquè és compartir molts moments meus que també són vostres. És compartir vida. Partim dels mateixos referents musicals i de la mateixa època. Espero que el que he escrit us transporti a moments concrets de la vostra vida, que recupereu sensacions, que torneu a viure situacions que us van portar felicitat. Ah, la felicitat!

Agraïxo a la Joana i a Lluís Pagès de Pagès Editors que creguessin en el llibre des del primer moment (més val tenir-los contents perquè ja estic pensant en una novel·la d'humor). També a la meua filla i "agent li-

terària” Judith Diego per la seva capacitat extraordinària de comunicació (ep, però el llibre s’ho val).

I us agraeixo a tots els que heu comprat el llibre el detall i espero que l’aprofiteu bé (En realitat, tampoc us heu hagut d’hipotecar per comprar-lo. No foteu!)

Un petó a tots i a totes. “Bravo por la música!” cantava Juan Pardo. Doncs això. I quan porti vint edicions del llibre us convidaré a tots a una costellada. Au, vinga, que es fa tard i vol ploure.

Pagès editors

Els inicis: la ràdio i la mama

José Guardiola. “Sixteen tons”

L'afició a la ràdio em va venir, segurament, escoltant l'emissora que sintonitzava la meva mare, que era (curiosament!) Ràdio Barcelona. La meva mare mentre cosia a casa (era modista) escoltava la ràdio, i de retruc, l'escoltàvem tots. Malgrat que jo era un nen, recordo bé “L'esquadreta dels èxits” de Salvador Escamilla. Al cap de molts anys, el Salvador i jo ens vàrem saludar en un dels costats de la barra del Bracafé (a tocar de l'emissora, al carrer Casp). En aquells moments, ell no era a la primera línia a causa de l'edat i dels nous temps que vivíem, i li vaig notar certa recança cap a mi, certa desconfiança. No hi havia res personal, segur, però jo era el jove que arribava i ell el veterà del Vietnam que havia fet història. Suposo que era la rebel·lia de pensar que no es valorava prou als històrics. I tenia raó, perquè poques vegades et valoren, i als mitjans quasi sempre et jubilen abans d'hora. Però jo no en tenia la culpa. Malgrat tot, a ell tothom li reconeix la seva aportació a la ràdio, a la música catalana i, evidentment, seu és el descobriment del Serrat, una fita extraordinària.

Ell parlava a la ràdio amb cantarella i jugava pujant i baixant l'entonació, i “arrosegavaaaaa” les síl·labes, les allargava amb la vocal final d'algunes paraules (“des deeeee la ràdiooooooo”) i com molts de l'escola de la ràdio d'aquella època, lligava l'última paraula d'una frase amb la frase següent, tot repetint la paraula. “Aquest artista triomfarà de valent... de valent n'és molt i per això...”. La frase me l'acabo d'inventar... La ràdio en aquells temps (un canal estatal de televisió en blanc i negre i per a uns

pocs privilegiats, sense internet ni mòbils!) ho era tot. La ràdio era informació, música, divertiment, i era solidaritat (recordo bé Joaquín Soler Serrano i els seus programes solidaris per les riuades del Vallès). També a Alberto Oliveras i *Ustedes son formidables* amb la sintonia del *Nou Món* de Dvořák. Veus molt personals, diccions de luxe. També recordo Federico Gallo, a la tele i a la ràdio. Quan era molt veterà va venir a fer de cap d'informatius de Ràdio Barcelona després d'una carrera política que va passar per governador civil d'Albacete. No vaig entendre mai aquella decisió política de fer-lo cap d'informatius de Ràdio Barcelona en aquells moments. Ell era correcte en el tracte i va fer història a la tele i a la ràdio. Però el fet que un polític tornés després de tants anys per exercir de cap d'informatius a la ràdio, era xocant, no? (Si dius que no, et diré “¡chaval, chavala me he quedado con tu cara!”).

L'afició a la ràdio em va venir, segurament, escoltant l'emissora que sintonitzava la meva mare, que era (curiosament!) Ràdio Barcelona. La meva mare mentre cosia a casa (era modista) escoltava la ràdio, i de retruc, l'escoltàvem tots.

Índex onomàstic

Exclusivament d'artistes, autors i productors.

A

Abba 195, 239
Adam and The Ants 164
Adriano Pappalardo 168
Aguaviva 136
Agustín (Los Diablos) 25
Agustín Pantoja 151, 152
Al Bano 3, 11, 86, 136, 166
Al Bano y Romina Power 45, 49, 86, 166, 239
Al Stewart 165,
Alameda 93, 128, 239
Alan Parsons 165
Alan Parsons Project 186
Albert Hammond 25, 30, 46, 165, 233
Alberto Córtez 158, 193
Alejo Stivel (Tequila) 126
Álex de la Nuez (Zombies) 142,146
Amado Jaén (Los Diablos) 25, 207
Amanda Miguel 156
Amedeo Minghi 166
Amii Stewart 174
Ana Belén 44, 97-99, 100, 233, 239
Ana Torroja (Mecano) 129, 223, 224
Andrés Caparrós 73, 142, 145, 146
Andy Gibb 213-215, 224, 239

Andy Hernández (Kid Creole & the Coco-
nuts) 174
Ángel Pavlovsky 224
Angela Carrasco 66, 70, 106
Antonio 119, 120, 222, 239
Antonio Ferrándis (Chanquete) 123
Ariana Grande 197, 245
Ariel Rot (Tequila) 126
August Darnell (Kid Creole & the Coco-
nuts) 174
Auserón (Germans de Radio Futura) 127
Azul y Negro 138, 239

B

B-52's 163
Baccara 112
Bachelli 125
Baden-Baden 205
Barclay James Harvest 84, 187, 188, 239
Barón Rojo 14, 126, 239, 240
Barrabás 127, 239
Barragán 54
Barry Gibb (Bee Gees) 213
Basilio 54, 233
Bee Gees 85, 167, 211, 213, 214, 237
Beny Moré 53

Bernard Edwards (Chic) 215
Bernardo Bonezzi (Zombies) 129, 137
Bertín Osborne 14, 85, 141, 143-146, 152
Betty Missiego 65-67, 70
Beyoncé 197, 245
Bianca 112, 205
Bibi Andersen 107
Billie Idol 162
Billy Preston 53, 54, 183, 186
Blondie 186, 213, 215
Bob Dylan 123, 231
Bob Geldof (The Boomtown Rats), 218
Bob Marley and the Wailers 186, 240
Bobby Farrell (Boney M) 212,
Bobby Vinton 46,
Boney M 13, 14, 172, 173, 212, 233, 240
Bonnie Tyler 14, 119, 155, 161, 176, 240
Bordón 4 121, 137, 147, 240
Britney Spears 108
Bruce Springsteen 191, 240
Budy Holly 176
Burning

C

Camilo Sesto 43, 63, 122, 151, 226, 233, 240
Carlos Mejía- Godoy y los de Palacagüina
46, 233
Carlos Segarra (Los Rebeldes) 128
Carmen Escámez 206
Carmen y Antonio 106
Cecilia 11, 136
Chan y Chevy 66, 70
Charol 221, 240
Cher 218
Chester 138, 142, 146
Chic 215, 240
Chicago 165, 233, 240
Chicory Tip 26, 30, 233
Chiquetete 121, 152, 190

Chris de Burg 162, 163
Chris Rea 164, 240
Cindy Lauper 175, 240
Claudio Baglioni 14, 119, 167, 234
Couganggar 112, 135
Coz 128, 240
Cristal 46
Culture Club 240

D

Daft Punk 25
Dalida 98
Daniela Romo 156
Danilo Vaona 131-133
Danny B. Besquet 182
Deixys Midnight Runners 164
Demis Roussos 46, 234
Desmadre 75 136
Dire Straits 185-188, 234, 240
Disseny, 207
Djavan 158
Domenico Modugno 193, 218
Don Costa 182
Don Johnson 24,162
Don Mclean 175, 176
Donna Summer 13, 24, 75, 240
Dúo Dinámico 193, 197, 205
Duran Duran 240
Dyango 110, 121, 147, 149

E

Earth, Wind and Fire 89, 240
Earth and Fire 240
Eartha Kid 240
Eddy Grant 14, 160, 161, 197, 240
Eduardo Martí 124, 137,
Eduardo Rodrigo 40
Ejecutivos Agresivos 168
El Dioni 33, 34

El Fary 18, 94, 95, 121
El Lute 194, 206, 212
El Norte 229
El Pescaílla 120
Elisa Serna 32
Els Amics de les Arts 98, 217
Els Catarres 217, 245
Els Pets, 217
Elsa Baeza 46, 58, 117, 234
Emerson, Lake and Palmer 215
Engelbert Humperdinck
Enmanuel 156, 157
Enrique Milián (Santabàrbara) 46
Enrique y Ana 112, 240
Eros Ramazzotti 161, 169
Eruption 173

F

F.R. David 171, 241
Falcons 234
Fiordaliso 166
Foreigner 104, 186,
Fórmula V 27, 58, 109, 234
Fortu (Obús) 147, 148
Francesc Roca 249, 217
Francis Cabrel 170, 241
Francisco 27, 148, 149
Frank Farian 172, 173
Frank Sinatra 182
Frankie goes to Hollywood, 161, 241

G

Gali Atari & Milk and Honey 176
Gemeliers 200
Genesis 86, 185
Geoff Downes (Buggles) 161
Georgie Dann 137, 223
Gibson Brothers 66, 70
Gilberto Gil 218

Giorgio Moroder 24, 25, 30
Gloria Gaynor 93, 110, 111, 241
Goma de Mascar 99, 124, 241
Gossos, 217
Grace Jones 161, 197
Guillermina Motta 25, 30
Guillermo (Los Sírex) 142, 143, 145, 146

H

Heaven 17 163
Hermanas Serrano 193
Hernaldo Zuñiga 158
Honorio Herrero 136
Huapacha Combo 136, 147, 241

I

I Pooh 54, 60
Ian Dury 190
Imagination 162, 221, 223, 241
Irene Cara 24, 241
Iron Maiden 220
Isabel Pantoja 123, 220
Iván 222, 234, 241

J

Jackson Brown 175
Jacques Brel 170, 191
Jairo 158, 234
Javi (Pecos) 141, 143-146, 200
Javi y Pancho 123
Javier 138, 142, 146
Javie Gurruchaga (Orquesta Mondragón) 128
Jeanette 108, 109-111 232, 234
Jeanne Mas 170
Jerónimo 194
Jimmy 142-146
Joan (Huapachá Combo) 136
Joan Baéz, 122

Joan Baptista Humet 14, 58, 117, 118, 140, 141, 143-148, 152, 234, 241
Joan Isaac 217
Joan Manuel Serrat 21, 26, 30, 50, 69, 118, 142, 198, 206, 208, 218, 220, 243
Joaquin Sabina 34, 99, 208
Joe Borsani (Sissi) 108
Joe Cocker 86
John Coltrane 128
John Lennon 91
Jordi i Marcos LLunas 110
José (Bordón 4), 147
José Guardiola 21, 26,
José Luis Perales 108, 123, 124, 133, 234, 241
José Luis Rodríguez El Puma 14, 27, 39, 157, 167
José Luis Tejada (Barrabás) 127
José Manuel (Chester) 142, 146
José María Cano (Mecano) 14, 129, 147-149, 223, 224
José Umbral 194
José Vélez 66, 70
Josep Carreras 192
Josep Maria Mainat (La Trinca) 219
Juan Carlos Senante 137
Juan Pardo 19, 97, 123, 134
Juanito Segarra 195
Judy Cheeks 66, 70
Julio Alberto 34, 102, 169, 205, 206, 209
Julio Iglesias 30, 37, 121, 192, 193, 226, 235, 241
Julio Seijas 136
Junior 105, 106, 107, 113
Justin Bieber 99, 197, 245
Justin Stanley 184

K

Karina 25, 30, 111, 193
Kate Bush 93

Kate Perry 197, 245
Kid Creole & the Coconuts 174, 241
Kike (Tope) 142, 146
Kin Laria (Radio Topolino Orquesta) 135
K-Melot 207
Knopfler (Germans de Dire Straits) 187
Krafwert 198

L

La Charanga del Tío Honorio 136
La Frontera 128
La Guardia 127
La Pegatina 217
La Pequeña Compañía 135
La Trinca 218-220, 241
La Unión 128, 222
Las Deblas 66, 70, 112
Laura Larraz 128
Laurent Voulzy 32, 235
Laventa 98
Leif Garrett 86, 173, 197-199, 241
Linda McCartney 191
Lio 171, 172
Liz Mitchell (Boney M) 173
Liza Minnelli 133
Lluís Llach 191, 192, 198, 217, 218, 220, 241
Lola Flores 120
Lolita 120
Loquillo 80, 81
Lorella Cuccarini
Lorenzo Santamaría 32, 33, 111, 142, 144, 146, 151, 235
Los Chichos 121, 135
Los Chicos de la Bahía 138
Los Chunguitos 121, 135
Los Colegas 135, 136
Los Diablos 25, 30, 207, 235
Los Elegantes 127

Los Ilegales 126
Los Inhumanos 32, 93
Los Pirañas 123
Los Rebeldes 128
Los Secretos 127, 242
Los Sirex 142, 143, 146
Love of Lesbian 217
Lucía 100
Lucio Dalla 167, 242
Luis Aguilé 158
Luis Fierro 66, 70
Luis Gómez Escolar 136
Luis Miguel 14, 156
Luisa Fernández 58, 169, 235
Luz Casal 14, 83, 97, 103, 220, 223, 242

M

Mabel 86, 120, 140, 141, 144, 146, 176, 199, 242
Madness 164
Madonna 99, 108, 169, 170, 242
Manel 98, 217
Manel Camp 66
Manolo Alejandro 158
Manolo de la Calva (Dúo Dinámico) 205
Manolo Otero 32, 33, 35, 37, 193, 235
Manolo Sanlúcar 43, 235
Manuel Gerena 32
Manuela 138
Manzanita 138
Mari Trini 101, 133, 235, 242
Maria del Mar Bonet 66, 217, 242
María Dolores Pradera 44
María Jiménez 107
María Veranes 103
Marina Rosell 59, 104, 217
Mariny Callejo 101
Mario Balaguer (Santabárbara) 46
Marisol 105
Mary McGregor 46
Massiel 103
Massimo Ranieri 46, 134, 167
Matt Monro 30,
Maurice Gibb (Bee Gees) 214
Maurice Williams and The Zodiacs 175
May (Charol) 221
Mecano 14, 129, 133, 138, 139, 147-149, 222, 223, 226, 242
Medina Azahara 128
Men at Work 176, 242
Menta 138
Michael Bolton 158
Michael Bublé 182, 245
Michael Jackson 53, 191, 242
Mick Jagger 191
Micky 111, 235
Miguel Ángel (Zombies) 142, 146
Miguel Bosé 14, 49, 57, 60, 61, 63, 86, 103, 115-117, 122, 130, 133, 197, 199, 200, 220, 221, 226, 235, 240, 245
Miguel Gallardo 31-33, 43, 66, 67, 70, 226, 235, 242
Miguel Ríos 98, 103, 151, 342
Mike Oldfield 161, 162, 204, 242
Mike Tramp (Mabel) 176
Mocedades 43, 58, 69, 235
Mochi 193
Monna Bell 195
Montserrat Caballé 99
Moris 125
Murray Head 163

N

Nacha Guevara 158, 218
Nacha Pop 126, 242
Nacho Cano (Mecano) 129, 223, 224
Nana Mouskouri 193
New Trolls 167, 242

Nicola di Bari 179
Nicole Kidman 156
Nikka Costa 14, 119, 170, 175, 177-184
203, 207, 209, 211, 242
Nino Bravo 63, 236
Nino Minieri
Norman Greengard 30
Núria Feliu 30

O

Objetivo Birmania 102,
Obús 126, 136, 147, 148, 242
Olé Olé 128, 151,
Om Kalsoum 18
Orquesta Filharmónica de Londres 46
Orquesta Mondragón 14, 128, 147, 149, 242
Otis Redding 174
Ottawan 171
Ovidi Montllor 32

P

Pablo Abraira 15, 43, 61, 66, 67, 70, 103,
105, 109, 221, 236
Pablo Alborán 197, 245
Paco Pastor (Fórmula V) 27, 58, 109
Palito Ortega 218
Paloma San Basilio 85, 102, 147, 149
Paolo Salvatore 223
Parchís 144
Patrick Hernández 58, 169, 170, 236
Patrik Juvet 171, 236
Patxi Andion 147, 149, 236
Paul Anka 182
Paul McCartney 190, 191, 236, 242, 244
Pavarotti 192
Payo Juan Manuel 32, 39,
Pecos 14, 44, 58, 79, 86, 123, 141-144,
146, 151, 152, 199-202, 226, 236, 242
Pedro (Pecos) 200

Pedro Almodóvar 98
Pedro María Sánchez 124, 242
Pedro Marín 86, 120, 199, 236, 243
Pedro Ruiz 100, 142-144
Pepe Da Rosa 136
Pepe Sancho 107, 122
Pepín Tré 26, 27
Peret 43
Pet Shop Boys 161
Peter Gabriel (Genesis) 185
Phil Collins (Genesis) 86, 185, 220, 243
Pic-Nic 108, 231, 232
Pimpinela 158, 226
Pink 197
Pino D'Angiò 134, 168, 243
Plácido Domingo 192
Plastic Bertrand 171
Platino 137
Popotxo Ayestarán (Orquesta Mondragón)
14, 147, 149

Q

Quico Pi de la Serra 66
Quimet (Huapachá Combo) 147, 136

R

Radio Futura 126, 127, 243
Radio Topolino Orquesta 135, 243
Rafa Sánchez (La Unión) 128, 222
Rafael Moll 206
Rafael Pérez Botija 105, 168
Raffaella Carrà 133, 168, 236
Raimon 193, 218
Ramón Calduch 26
Ramon Muntaner 217
Ramoncín 147, 148
Randy Vanwarmer 174, 243
Red de San Luis 66, 70, 134, 137
Reo Speedwagon 105, 243

Ricci e Poveri 167
 Richard Clayderman 58, 171, 236
 Richard Cocciante 168, 236
 Rihanna 197, 245
 Ritchie Valens 176
 Rizzos 194
 Robbie Williams 161, 186
 Robert Gordon 174
 Robert John 211, 243
 Robert Palmer 165, 214, 215, 243
 Roberto Alcaraz 54
 Robin Gibb (Bee Gees) 214
 Roby Facchinetti (I Pooh) 60
 Rocío Dúrcal 83, 84, 105, 106, 113
 198, 208, 236, 243,
 Rocío Jurado 87, 99, 100, 104, 107, 121,
 198, 243
 Rocky Sharpe and The Replays 164, 220
 Rod Stewart 161, 197, 236, 243
 Roger Hodgson (Supertramp) 14, 18, 94
 Rolando Ojeda 207
 Roque Narvaja 158
 Rosa Maria Sardà 14, 95, 119, 167, 180,
 218-220
 Rosario 119
 Rubén Blades 218
 Rubi y los Casinos 107, 108, 138
 Rumba Tres 66, 70

S

Sabrina 60
 Sally Oldfield 162, 243
 Salomé 193
 Sammy Davis Jr. 133
 Sancho Gracia 122
 Sandro Giacobbe 58, 134, 221, 236
 Santabárbara 46, 236
 Santi Arisa 66
 Santi Vendrell 147, 151, 152, 217,
 Sau 217
 Selena Gómez 197, 245
 Sergio Dalma 63
 Sergio Fachelli 66, 67, 70
 Sergio Makaroff 142-144, 146
 Shakin' Stevens 164
 Sheena Easton 14, 162, 243
 Sidonie 217
 Silvia Pérez Cruz 217
 Simone 158
 Sisa 80, 81
 Sissi 108
 Sleepy La Beef 66, 70
 Sonia Cortés 203, 207-209
 Sonny Bono, 218
 Sopa de Cabra 217
 Steve Clark 203, 204
 Steve Hackett 185
 Stevie Wonder 133, 244
 Stray Cats 175
 Street Boys 138
 Supertramp 13, 14, 18, 46, 49, 71, 94, 159,
 197, 236, 244
 Syreeta Wright 53

T

Taylor Swift 197, 245
 Tebeo 142, 146
 Tequila 14, 86, 115, 125, 126, 143, 199,
 237, 244
 Teresa Rabal 40, 138
 Tesa (Zombies) 37, 38, 130, 137
 The Beatles 23, 51, 165, 197, 240
 The Big Booper 176
 The Boomtown Rats 218
 The Buggles 161, 240
 The Clash 38
 The Equals 160, 161,
 The Flying Pickets 54

The Human League 93, 163
The Knack 163, 244
The Korgis 161, 244
The Manhattan Transfer 173, 237
 The Pointer Sisters 171
The Police 225, 243, 244
The Richie Family 17, 237
The Rolling Stones 51, 104, 190, 197
The Rubettes 54
The Teens 173
Thompson Twins 163
Tijeritas 121
Tina Charles 161
Tina Turner 165
Tino Casal 124, 189, 190, 244
Tom Robinson Band 14, 163, 244
Tomeu Penya 100
Tony Rennis 182-184
Tony Ronald 29, 30, 237
Tope 138, 142, 146, 204, 205
Toquinho 158, 244
Toto Cutugno 66, 67, 70, 123, 134, 166, 226
Trevor Horn (The Buggles) 161, 162
Txarango 217, 245

U

UB40 215
Umberto Tozzi 75, 134, 237

V

Vangelis 171
Vicky Larraz (Olé Olé) 128, 151
Victor Manuel 121, 133, 237
Victoria Abril 99
Victoria Principal 214, 215
Vinicius de Moraes 158, 178

W

Whitney Houston 161
Willie Colón 218
Wilson Pickett 133
Woody Allen 168

Y

Yoko Ono 91
Yuri 156

Z

Zombies 37, 129, 130, 137, 142, 146,
222, 244

© dels textos: Carles Diego Ferrús, 2019
© de les fotografies: els seus autors i arxius corresponents, 2019
© del pròleg: Albano Carrissi, 2019
© del preàmbul biogràfic: Pablo Abaira, 2019
© de l'epíleg: Jeanette Anne Kristof, 2019
© d'aquesta edició: Pagès Editors, S L, 2019
C/ Sant Salvador, 8 – 25005 Lleida
editorial@pageseditors.cat
www.pageseditors.cat

Primera edició: maig de 2019
ISBN: 978-84-1303-092-0
DL: L 235-2019
Imprès a Arts Gràfiques Bobalà, SL
www.bobala.cat

—| imprès a **lleida** ▶

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat de l'excepció prevista per la llei. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, <www.cedro.org>) si necessiteu fotocopiar, escanejar o fer còpies digitals de fragments d'aquesta obra.